

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Dette forslag til folketingsbeslutning skal ses som et supplement til forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af miljøgifte fra affald (B 91) fremsat af VS og SF i sidste folketingssamling (se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 6719, 6721 og 7572, samt tillæg A sp. 4397). Her blev foreslået pant på batterier, hvilket førte til, at miljøministeren senest 1. marts 1987 fremlægger en redegørelse, der bl.a. skal belyse mulighederne for at lægge pant på batterier. Det er baggrunden for, at batterier, som ellers er den største kilde til kviksølvforurening, ikke er medtaget i beslutningsforslaget. I stedet for er der taget fat på den næststørste kilde (tandlæger og termometre). En række andre kilder, affaldsforbrænding og fyring med kul og olie, er behandlet i forbindelse med andre initiativer på disse områder.

Det har længe være klart, at tandlægerne var en vigtig kilde til kviksølvforurening. Amalgam (»sølvplomber«) består af ca. 60 pct. kviksølv.

De seneste år er det blevet påvist, at kviksølv fra tandamalgam ikke blot er et miljøproblem, men også et umiddelbart sundhedsproblem. Det er blevet påvist i Norge og Sverige og senest også ved en dansk undersøgelse foretaget af Isotopcentralen, at mennesker med mange amalgamplomber har stærkt forhøjet koncentration af kviksølv i udåndingsluften.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Kviksølvprisen på verdensmarkedet er de senere år faldet så drastisk, at såvel genbrug som forskning i erstatningsmaterialer næsten er blevet sat i stå. Prisen må derfor ved hjælp af en afgift bringes op på det niveau, den havde i 1980 med tillæg for inflation.

Afgiften kan eventuelt fraviges ved produkter, som pålægges pant, f.eks. batterier og termometre. Dette forudsætter imidlertid, at branchen selv kan finansiere retursystemet. Skal der tilføres penge

udefra, må produktet pålægges en afgift af mindst tilsvarende størrelse.

ad 2

Som det fremgår af indenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 294 stillet den 16. november 1984 af Anne Grete Holmsgård (se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 2833 og 6822), finder ministeren kun, at plastfyldninger skal lige-stilles med emaljementfyldninger og ikke med amalgam, hvorfor amalgam stadig er langt det billigste for klienten.

Der er stadig problemer med plastplombers holdbarhed i kindtændernes tyggeflader, men normalt ikke på sidefladerne. Der er dog forskellige opfattelser blandt tandlæger af dette. Forslagsstillerne anerkender disse problemer, og derfor foreslås ikke et forbud mod amalgam. Men det er helt uacceptabelt, at det skal være dyrere for klienten at få de kviksølvfri materialer.

I beslutningsforslaget er guld undtaget fra kravet om, at kviksølvfri materialer ikke må være dyrere end amalgam. Det kan også tænkes, at andre materialer skal undtages. Princippet er blot, at der til enhver anvendelse skal findes mindst ét materiale, som er teknisk anvendeligt, og som ikke er dyrere end amalgam.

ad 3

Der kan være tale om såvel danske forskningsprojekter som nordiske eller andre internationale projekter, hvor Danmark deltager.

ad 4

Allerede Miljøstyrelsens rapport om »Kviksølv – Anvendelsesområder og muligheder for at reducere kviksølvforurening« fra august 1978 pegede på indførelse af spytsugfiltre på tandklinikker, men kravet er endnu ikke opfyldt i fuldt omfang.

ad 5

Fast amalgamaffald skal afleveres til Kommune-kemi, men det sker heller ikke i fuldt omfang.